

МОТИВИ

към присъда по НЧХД № 11752 по описа на 109-и състав на СРС за 2023г.

С частна тъжба, подадена от Н. Г. Г., ЕГН *****, е привлечена към наказателна отговорност М. Б. Б., ЕГН *****, българка, българска гражданка, неосъждана, жив. гXXXXX, , за това, че в открито съдебно заседание на 04.07.2023 г. по АД № 3384/2023 г. на АССГ, I отделение, 9 състав, е извършила престъплението клевета, като е казала по адрес на Н. Г. Г., ЕГН ***** „накрая след като всички излязоха ме заплаши, че може да ми се случи нещо, да внимавам, че ходя по тънък лед“ - престъпление по чл. 147, ал. 1.

В съдебното заседание повереникът на частния тъжител Н. Г. Г. – адв. Й. пледира пред състава на съда да постанови осъдителна присъда по отношение на подсъдимата. Поддържа изцяло повдигнатото обвинение срещу нея и намира, че обвинението е доказано по несъмнен начин. Изразява становище, че показанията на свидетелите не следва да бъдат кредитирани, тъй като разпитаните лица се намират в пряка йерархична зависимост от подсъдимата, както и че свидетелите са възприели само това което им е разказала подсъдимата. Акцентира на обстоятелството, че с решение по воденото административно дело е било признато за незаконно уволнението на Н. Г. Г..

Защитникът на подсъдимата М. Б. Б. – адв. Киряков от САК, пледира пред състава на съда подсъдимата да бъде оправдана. Защитникът изразява становище, че обвинението не е доказано. В просторната си пледоария извършва обстоен анализ на доказателствения материал, като изразява становище, че следва да бъдат кредитирани показанията на разпитаните по делото свидетели и въз основа на тях следва да се приеме за доказано, че частният тъжител действително е отправил към подсъдимата репликата, за която тя е дала показания в административното дело. Навежда аргументи, че описаното в тъжбата престъпление е несъставомерно като клевета и следва да се квалифицира като престъпление против правосъдието.

Подсъдимата М. Б. Б. поддържа изцяло изложеното от адвоката си.

В дадената □ на основание чл. 297, ал. 1 от НПК последна дума, подсъдимата моли съда да я признае за невиновна.

Съдът, след като се запозна с доказателствените материали по делото и ги прецени поотделно и в тяхната съвкупност, отчитайки и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимата М. Б. Б., ЕГН *****, е българка, българска гражданка, неосъждана, живее в гXXXXX. Родена е на XXXXX г. в гр. София. Не е семейна. Има висше образование и е трудово ангажирана.

Към дата 13.01.2023 г. подсъдимата М. Б. Б. заемала длъжност „началник на отдел“ в Отдел „Инспекция на съобщенията“, Главна дирекция „Мониторинг и контрол на съобщенията“ на Комисия за регулиране на съобщенията (КРС), а частният тъжител Н. Г. Г., ЕГН *****, заемал длъжност „главен инспектор“ с място на работа Отдел „Инспекция на съобщенията“, Главна дирекция „Мониторинг и контрол на съобщенията“ на КРС. Подсъдимата била пряк ръководител на Н. Г. Г..

На същата дата 13.01.2023 г. била проведена служебна оперативка, на която присъствали подсъдимата М. Б. Б., частният тъжител Н. Г. Г., свидетелката К.С., свидетелят АН.М., свидетелката ЦВ. М и други техни колеги отдела.

На оперативка подсъдимата М. Б. Б. съобщила, че са назначени двама нови служителя. Частният тъжител Н. Г. изразил несъгласие с избора на новите служители. Говорел на висок глас и поставял въпроси защо трябва да бъдат назначени точно тези лица. Казал, че не е лошо подсъдимата М. Б. Б. и директорката на дирекцията Тинка Капитанова да си направят едно РПУ, след като подсъдимата Б. съобщила, че сред новоназначените лица е бивш служител на МВР. След приключване на оперативката към 12:00 часа присъстващите лица си тръгнали, а подсъдимата М. Б. Б. останала в кабинета си.

Около една-две минути след това частният тъжител отворил вратата на кабинета на подсъдимата М. Б. Б. , казал „Михаело, ходиш по тънък лед, внимавай какво ще ти се случи“ и излязъл. Подсъдимата излязла в коридора след него и му извикала „какво искаш от мен, защо ме заплашваш“.

Изречените от нея думи били възприети от свидетеля АН.М., който в този момент се намирал в предверието на тоалетната, към което достъпът бил от коридора, в който се намирал кабинетът на Б.. Свидетелят М. излязъл бързо, за да види какво се случва, при което възприел в коридора само две лица - подсъдимата М. Б. Б. и частния тъжител Н. Г.. Частният тъжител си минал за гърба на свидетеля, вървейки към изхода. В коридора останала подсъдимата М. Б. Б., която отговорила на въпроса на Анатоли Михайлов какво се случва, че Н. Г. и е казал да внимава какво прави, че ходи по тънък лед.

Думите на подсъдимата М. Б. Б. „какво искаш от мен, защо ме заплашваш“ били възприети и от свидетелката К.С.. На въпрос на свидетелката С какво се е случило, подсъдимата съобщила, че Н. Г. и е казал да внимава какво прави, че ходи по тънък лед.

Административно дело № 3384/2023 г. на АССГ, I отделение, 9 състав е било образувано по жалба на Н. Г. Г. срещу Заповед № СП – 015/27.02.2023 г. на Председател на КРС, с която последният на основание чл. 107, ал. 2 от ЗДСл прекратил служебното правоотношение на Н. Г. Г. на длъжност „главен инспектор“ с място на работа Отдел „Инспекция на съобщенията“, Главна дирекция „Мониторинг и контрол на съобщенията“ поради получена възможно най-ниската годишна оценка на изпълнението на длъжността – „Неприемливо изпълнение“.

Предмет на воденото производство не е било изясняване на обстоятелството дали Н. Г. е отправял към М. Б. репликата да внимава какво прави, че ходи по тънък лед и може да и се случи нещо.

В хода на производството по обжалване на заповед за прекратяване на служебно правоотношение съгласно изискванията на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл съдът следва да прецени дали актът е издаден от орган по назначаването в предвидените от закона форма, съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба.

За изясняване на тези обстоятелства по делото е била призована и разпитана в качество на свидетел М. Б. Б., ЕГН *****, която в открито съдебно заседание на 04.07.2023 г. по АД № 3384/2023 г. на АССГ, I-во отделение, 9 състав, казала по адрес на Н. Г. Г., ЕГН ***** „накрая след като всички излязоха ме заплаши, че може да ми се случи нещо, да внимавам, че ходя по тънък лед“.

С постановеното Решение № 4767 от 14.07.2023 г. по Административно дело № 3384/2023 г. на АССГ, I отделение, 9 състав , е била отменена обжалваната Заповед за прекратяване на служебно правоотношение, като в мотивите на съдебния акт било прието, че изготвена не по надлежния ред оценка не може да бъде материалноправно основание за издаване на оспорената заповед за изпълнение.

Горната фактическа обстановка съдът намира за безспорно установена на базата на

събрания доказателствен материал – показанията на свидетелката К.С., свидетелят АН.М., свидетелката ЦВ. М, обясненията на подсъдимата М. Б., материалите от Административно дело № 3384/2023 г. на АССГ, I-во отделение, 9 състав, приложените по делото документи и свидетелство за съдимост на подсъдимата.

Съдът кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели - К.С., свидетелят АН.М., свидетелката ЦВ. М. Съдът подходи при оценката им внимателно с оглед обстоятелството, че подсъдимата е пряк ръководител на свидетелите. Съдът намира, че показанията им следва да се приемат за достоверни, тъй като и тримата разпитани по делото свидетели дават последователни, ясни и кореспондиращи по между си показания, които не съдържат вътрешни противоречия. Показанията на свидетелите АН.М. и К.С. съвпадат по отношение на репликата на подсъдимата към частния тъжител, времето и мястото на изричането □, конкретното □ съдържание, обяснението, на подсъдимата, че е казала „какво искаш от мен, защо ме заплашваш“ по повод отправената от частния тъжител заплаха към нея. Макар свидетелката ЦВ. М да не е присъствала в коридора в този момент и да не е формирала възприятия за разменени реплики между подсъдимата и тъжителя след оперативката, нейните показания са от значение за проверка на показанията на свидетелите М. и С, тъй като кореспондират с тях по отношение на останалите детайли, последователно описани и от тримата свидетели. Разпитаните лица са единодушни за наличието на проведената оперативка, за възникналото напрежение между тъжителя и подсъдимата по повод назначенията на нови служители, за конкретното съдържание на изявлението на тъжителя, че подсъдимата и директорката на дирекцията трябва да си направят едно РПУ, за обстоятелството, че той е отправял към нея реплики на висок тон, за обстоятелството, че присъстващите са си тръгнали, а Б. е останала в кабинета си след оперативката. Показанията на свидетелите М. и С кореспондират по отношение заявеното от тях време след оперативката, в което са чули думите на подсъдимата към тъжителя какво иска от нея и защо я заплашва, за които им е обяснила, че са по повод конкретната изречена заплаха. Показанията на свидетеля М., според които непосредствено след като е чул думите на подсъдимата, е излязъл в коридора и е видял нея на вратата на нейния кабинет и тъжителя в коридора, в който не е имало други хора. Последното изключва възможността думите и „защо ме заплашваш“ да са били отправени към друго лице. Показанията на свидетеля М., че в този момент, 1-2 минути след провеждане на оперативката, подсъдимата е стояла на рамката на вратата на кабинета си кореспондират с показанията на свидетелката С и свидетелката М, че подсъдимата е останала в кабинета си след оперативката. Поради изложените съображения съдът намира, че показанията и на тримата свидетели следва да бъдат кредитирани изцяло. Възраженията на повереника на частния тъжител, че показанията на свидетелите не следва да бъдат ценени поради обстоятелството, че подсъдимата им е пряк ръководител и изготвя годишните им оценки, са неоснователни, освен поради заявеното от свидетелите обстоятелство, че тя дава предложение за годишната им оценка, а същото подлежи на одобрение от директора, и поради всички вече изложени съображения по отношение оценката на посочените доказателствени средства.

Обясненията на подсъдимата кореспондират напълно с показанията на разпитаните по делото свидетели и ги допълват. Не съдържат вътрешни противоречия и такива с останалите доказателства, поради което съдът намира, че следва да бъдат кредитирани изцяло.

При горните фактически констатации и обективирания доказателствен анализ, съдът намира за установено от правна страна следното:

Според диспозицията на чл. 147, ал. 1 НК изпълнителното деяние на престъплението клевета е дадено в две форми – разгласяване на неистинско позорно обстоятелство за друго или приписване на неизвършено от него престъпление. За да е осъществен съставът на престъплението клевета твърдените факти, представляващи позорни обстоятелства или приписано престъпление, трябва да бъдат неистински, лъжливи, да не съществуват, да не са

станали в обективната действителност. Този елемент от обективна страна на престъплението клевета се извежда от разпоредбата на ал. 2 на чл. 147 НК, която предвижда, че деецът не се наказва, ако докаже истинността на разгласените позорни обстоятелства или приписани престъпления.

В конкретния случай се доказва, че частният тъжител е отправил към подсъдимата думите да внимава какво прави, че ходи по тънък лед.

За пълнота на изложението, във връзка с доводите на защитника по отношение на квалификацията на извършеното престъпление, следва да се посочи, че когато фактите или обстоятелствата, изложени от свидетел са иррелевантни за предмета на доказване на делото, по което свидетелства дадено лице, те не се отразяват на правораздавателната дейност и правосъдието, поради което и деянието е несъставомерно като лъжесвидетелстване. Доколкото предметът на доказване по воденото административно дело не е включвал отправена от тъжителя към подсъдимата заплаха, следователно този въпрос не е бил включен сред обстоятелствата, за изясняване на които е бил проведен пред надлежен орган нейният разпит в съдебното производство, в случая твърдяното в тъжбата престъпление следва да се квалифицира именно като клевета, а не като лъжесвидетелстване.

Поради изложените съображения съдебният състав намира, че подсъдимата не е извършила престъплението, за което е обвинена с оглед доказването на истинността на заявените от нея обстоятелства. Разпоредбата на чл. 303 от НПК предвижда, че присъдата не може да почива на предположения, а съдът признава подсъдимия за виновен, само когато обвинението е доказано по несъмнен начин.

С оглед изложените съображения подсъдимата следва да бъде оправдана по повдигнатото обвинение.

С оглед изхода на делото съдът осъди частният тъжител да заплати на подсъдимата направените по делото разноски.

Така мотивиран, 109-и състав на СРС постанови своята присъда.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: